

Seyfet Bozçalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Seyfet Bozçalı (Seyfet Bozçalı)

1954 yılında Kars'ın Akyaka ilçesinin Demirkent Köyünde doğdu. İlk öğretimini aynı köyde, orta okulu Akyaka ilçesinde liseyi Kars meslek lisesinde okudu. Kars eğitim yüksek okulundan 1978 yılında mezun oldu. 01.03.1979 yılında sınıf öğretmeni olarak Elazığ'ın maden ilçesinin çataklı köyünde göreve başladı. Daha sonra 1983 yılında Van'ın Erciş ilçesinin Haydarbey Köyüne atandı 1989 yılına kadar orada çalıştı. 1989' dan bu güne kadar Kocaeli'nin Gebze ilçesinin değişik okullarında idarecilik yaptı. Halen Gebze merkezinde Yahya Kemal Beyatlı İlköğretim okulunda Okul müdürü olarak görevini sürdürmektedir. Hobileri şiir yazmak, okul piyesleri yazıp oynatmak, saz çalmak, türkü besteleri yapmak, kitap okumak,

Eserleri:

'Her Gönüle Bir Damladır Öğretmen'. Basılmış şiir kitabı

Şiirleri Hadislerle desteklenerek yazılmıştır.

'Aşk ve Cehalet' Milli Eğitim onaylı Piyes kitabı

Almancı

Büyük ümitlerle gittin oraya,
Kavuştun belki özlenen paraya,
Kibirle, gururla döndün sılaya,
Öz benliğin kayıp olmuş Almancı...

Gece gündüz düştün markın peşine
Zaman ayırmadın dostu eşine,
Girmiş oldun lakin altmış yaşına,
Gençliğin heba ettin Almancı...

Çocuk çocuğuna sahip çıkmadın,
Hep çalıştın gerçekleri görmedin,
Zamanında örf adeti vermedin,
Çocukların ziyan oldu Almancı...

Bilmedi çocuğun helal, haramı,
Dolaşır geceler, kulübü ve barı,
Yırtık pantolonlu saçlı küpeli,
Gençlerimiz heba oldu Almancı...

Eş, dost, akrabaya tepeden baktın,
Küçük hediyeyle borçlu bıraktın,
Çok çalıştın evlada mal topladın,
Sağlığını alt üst ettin Almancı...

Akıllı olanlar önlemin aldı,
Beş on yıl çalıştı yurduna döndü,
Kazancıyla gelip işini kurdu,
İşte doğru kara buydu Almancı...

Öğretmenn seyfet'in şiiri size,
Yeter artık hasret dön sılanıza,
Yıllardır hasretsin bahara yaza,
Son yılların mutlu geçsin Almancı....

Seyfet Bozçalı

Anacan

Kanınla canınla bakıp besleyip,
Dokuz ay taşıdın canı anacan.
Varlığımın hayelini süsleyip,
Doğduğumda mutlu oldun anacan.

Sıkışınca kollarına koşardım,
Koruyucu melek gibi bakardın,
Bir ahımla sen bin ahlar çekerdin,
Göz yaşların sel olurdu anacan.

Seninle mutluydum kıraç tarlada,
Dere kenarında kaya dibinde.
Korktuğumda, düştüğümde yanımda,
Can sesinle ca katardın anacan.

Büyütüp yuvadan uçurduğunda,
Yolculuğa uğurladın duanla,
Göz yaşını yudumlardın çorbanla,
Her sofrayı kurduğunda anacan.

Kahramanlık destanıyla büyüttün,
Vatanımı ana gibi tanıttın,
Şehitliği kalbimize kazıttın,
Ölür isem çok üzülme anacan.

Annelerin günü sığmaz bir güne,
Güller ile katılmamız güne,
Anmaya kalkarsak sizi minnetle,
Üç yüz altmış beş gün yetmez anacan.
03.05.2003

Seyfet Bozçalı

Anneler Ağlamasın

Anne toprak gibidir,aldığından çok verir.
Anne vatan gibidir topluma güven verir.
Anne güneş gibidir ısı ve ışık verir
Her zaman baş tacımız, anneler ağlamasın

O sıcacık kucakta büyüsün tomurcuklar
Dünyanın hiç herinde ölmesinler, çocuklar.
Yok olmasın savaşta küçücük bedencikler,
Filistin'de Irak'ta anneler ağlamasın.

Birlik olmalı dünya, durdurmalı savaşı,
Evrenin tüm yerine getirmeli barışı,
Durdurulmalı artık emperyalist yarışını,
Çeçenistan Bosna'da anneler ağlamasın...

Bir yanında savaş var, öte yanında açlık
Son nefesini verir, kucağında körpecik.
Sarmelar yavrusunu iki gözü çeşmecik
Etiyopya,Somali'de anneler ağlamasın.

Açsın o tomurcuklar, kocaman güller olsun,
O gülün dallarından ana kucağı olsun,
Bebekleri güldürün ki anneleri de gülsün
Paylaşalım her şeyi anneler ağlamasın.

not: 11/05/2003 gebzede öğretmenler arası şiir yarışmasında
ikinci olan şiirim(plaket aldım)

Seyfet Bozçalı

Arkadaş

İnsan odur hep doğruyu görmeli,
Doğru düşünerek karar vermeli,
Adım adım doğru yola varmalı,
Sen nerdesin ben nerdeyim arkadaş...

Yapılan şeyleri hor görme sakın,
İbadet edersem bu benim hakkım,
Kötü siz söyleten, içtiğin zıkkım,
Sen yoluna ben yoluma arkadaş....

Namazı kılana yobaz diyorsun,
Geçmiş anana bağnaz diyorsun,
Vatan, Bayrak nedir? Bilmem diyorsun,
Bilgisizsen ben nezeyim arkadaş...

Maddiyatı sevip, ona taparsın,
Para için çok yuvalar yıkarsın,
Gerçeyi anlatsam, karşı çıkarsın,
Sen yoluna ben yoluma arkadaş,

Kazancını düşüncesiz harcarsın,
Teselliyi şişelerde bulursun,
Haram desem, gericisin diyorsun,
Mantıksızsan ben nezeyim arkadaş...

Seyfet der bu yolun yolcularıyız,
Bu güzel vatanın bekçileriyiz,
Bu yurt için çalışırsak hepimiz,
Amacımız aynı olur ARKADAŞ...

Seyfet Bozçalı

Aşığım

Sonbahar kuruyup, ilkbahar açan,
Binbir koku saçan güle aşığım,
Allah'ın lutfuyla bereket saçan,
Meyvesiyle yüklü dala aşığım...

Ta küçük yaşlarda doğruyu bilen,
Ayetten, hadisten nasibin alan,
İhlas ile tefekkürlere dalan,
Hak yolunda olan kula aşığım...

Ayetleri hayatına mal eden,
Gece-gündüz yatatanı zikreden,
Baştan sona Kur'anı ezber eden,
Hafız olan o kullara aşığım...

Seyfet der çok güzel Hakkı hak bilen,
Resulün, alimin yolunda giden,
İnsanları hep hakka davet eden,
Ayetlere, hadislere aşığım...

Seyfet Bozçalı

Babanın Çocuğuna Öğüdü

Yavrum sen anandan yeni doğmuşken,
Söylenen tekbiri duy yavaş yavaş,
Zamanla gelişip,aklın erince,
Seni yaratani an yavaş yavaş...

Anneni,babanı sakın incitme,
Onlara hizmette hiç kusur etme,
Haksız olsalarda aksine gitme,
İlerde anlarsın sen yavaş yavaş...

Her zaman haklının yanında savaş,
İçkiden,kumardan daim uzaklaş,
Alış verişinde her an helalleş,
Haram lokma yeme sen yavaş yavaş...

Her zaman hak ile doğrudan söz et,
Garibin yetimin hakkını gözet,
Bu sözlerim sana büyük nasihat,
Hakkın ateşiyile yan yavaş yavaş...

Dünyanın bin türlü haline alış,
Hep alın teriğle kazanca çalış.
Unutma sonunda hakkadır varış,
Ta baştan söyledim ben yavaş yavaş...

Alçak gönüllü ol gururdan sakın,
Şeytandan uzaklaş,ol Hakka yakın,
Haramdan,zinadan kendini sakın,
Sonsuz kurtuluşa var yavaş,yavaş...

Şaygınla,sevginle hoş görülü ol,
Özünle,sözünle doğru kişi ol,
Elime asa ol,derde derman ol,
Hkkın rahmetini gör yavaş yavaş...

Seyfet der şiirim tüm evlatlara,
Yumuşak yaklaşın ana,babaya,
Hak yolunda mazhar olun duaya,
Rabbinin sevgisin al yavaş yavaş...

Seyfet Bozçalı

Bayrakla Güller

Şehidin kanından almış rengini,
Al yıldızda bulmuş ancak dengini.
Haşmetiyle doldurarak engini,
Birlikte anılır bayrakla güller...

Biri vatanımın kızıl süsüdür,
Biri Resulümün ter kokusudur.
Sevginin barışın nişanesidir,
Birlikte sunulur,bayrakla güller...

Birisi doğanın gelinliğidir.
Birisi vatanın güvencesidir.
Bunlar özgürlüğün bir simgesidir.
Birlikte sevilir bayrakla güller...

Bunlar için atalarım kan vermiş,
O kanları bu güllere çan vermiş.
Bu güzel vatani armağan vermiş.
Kutsal emanettir bayrakla güller...

Allah bu milleti sızsiz etmesin,
Sızsiz kalan hiç bir ocak tütmesin,
Gönülden sevginiz hiç eksilmesin,
Gurur kaynağımız bayrakla güller...

Şehidim kalbimde renginde kanım,
Yoluna fedadır canım,cananım,
Ölürsem örtsünler sizle her yanıma,
Toprağım olsunlar bayrakla güller...

24 kasımdır öğretmen günü,
Bayrak,gülle anmalıyız bu günü.
Onlarla sevmeli dünü,bugünü,
Yaşam kaynağıdır bayrakla güller...

Şair Seyfettin düşürmek sözünden,
İyi koru sakın o nu gözünden,
Bunca şanlı tarihimin özünde,
Destan kaynağıdır,bayrakla güller...

Seyfettin Bozçalı

Belli Değil

Artık önümüzü göremez olduk,
Yokuş belli değil,düz belli değil.
Hayat akışında kontrolsüz kaldık,
Bakar lakin gören göz belli değil...

Kesmiş bıyığını uzatmış saçı,
Takmış küpesini,giymiş sitreci,
Baçı desem duyarmı ki utancı,
Oğlan belli değil,kız belli değil...

Erkek kadın konserlere koşarlar,
Müziğin sesiğle ağlar,coşarlar,
Çılgın gibi sanatçıya koşarlar,
Hasta belli değil,sağ belli değil...

Sevgiden,saygıdan haberi olmaz,
Gününü gün eder,hak hukuk bilmez,
Yaban atı gibi kontrole girmez,
Kontrolü sağlayan yer belli değil...

Seyfet der ömrünü verme hebaya,
Hürmet gösterelim ana-babaya,
Bu ortamda çok muhtacız duaya,
Çünkü gidilecek yer belli değil...

Seyfet Bozçalı

Bir Kefenden Başka Nen Var Üstünde?

Tabutun önünde kılındı namaz,
Son buldu bu dünyan, mezar ilk durak.
Bir zaman ne idin şimdi ne oldun,
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Hep servet peşinde çokca koşardın,
İbadetler için hepsi boş derdin,
İçip, içip kendin sarhoş ederdin,
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Anmadın Mevlanı bir kez yürekten,
Dünyada bu kadar nimet vermişken,
Düşün Hakka hesabını verirken,
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Sarhoştun şöhretin adı altında,
Bunca günahların kat, kat sırtında,
Hayvanı hislerle hayat sürdürdünde,
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Ne arzuladınsa oldu muradın,
Şeytan dürtükledi sen ona kandın,
Tirilyonluk oldun ne oldu adın?
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Alimin, Arif'in haline güldün,
Bir nasip olupta tövbe demedin,
Ummadığın anda doldu ecelin,
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Seyfet der yalnızca emelin senle,
Sevdiğin servetin geldi mi senle?
Dünyalık dostların öldümü senle?
Bir kefenden başka nen var üstünde?

Seyfet Bozçalı

Biz

Dünyaya gelmişiz elde olmadan,
Üç arşınlık bezle döneceğiz biz,
Kimi küçük yaşta,kimi ermeden,
Vakit yettiğinde öleceyiz biz...

Rabbi'miz der ise yarattım seni,
Emrimi tuttun mu andın mı beni,
Görmez misin her an,her gün öleni,
Elbet birgün hesap vereceğiz biz...

Alimle Arif'le dalga geçerse,
İbadet edenle alay edersek,
Verdiği rızıkta şükür etmezsek,
Sonunda pişmanlık duyacağız biz...

Dünya malı için çal,çırparsak,
Havadan kazanıp keyif çatarsak,
Servetlere haramları katarsak,
Hesabın zorunu göreceğiz biz...

Sevip saymalıyız birbirimizi,
Memnun etmeliğiz hep Rabbi'mizi,
İhlaslı yaşarsak bu ömrümüzü,
Belki ahirette güleceğiz biz...

Bu dünya malına aldanma sakın,
Ölüm insanlara kaş,gözden yakın,
Seyfet der kalpleri kırmaktan sakın,
Hakkın rahmetini göreceğiz biz...

Seyfet Bozçalı

Bizim Vatan'ın

Üç taraftan kucaklamıştır deniz,
Muhteşem bir ülke gelip görseniz.
Göreni büyüler gezip bilseniz,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

Nüfus bakımından büyük marmara,
Şanayisi olmuş dertlere çare,
İşçici, memuru bağrında çıra,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

Efeler diyarı ege bam başka,
Sevgisiz kalanı getirir aşka,
Sahilleri limanları revanşta,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

Turistler meskeni, şirin akdeniz,
Göreni büyüler tabiat, deniz,
Cennet gibi gönüllere verir haz,
Cihanda eşi yok bizim vatanın...

Karadeniz dağlık ormanı sıktır,
Her taraf yem yeşil yayla çaylıktır,
Önemli besini hamsi, balıktır,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

Tahıl ambarımız iç anadolu,
Bütün bölgelere uzatmış kolu,
Bağrında kocaman tarlalar dolu,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

Doğuanadolu yüksekte sisi,
Heykel gibi dim dik dağı vadisi,
Yaylalarda bekler bizi ve sizi,
Cihanda eşi yok bizim vatanın...

Birde gelin bizim güneydoğuya,
Dev barajlarıyla kanacak suya,
Seyfet der muhtacız sevgi, saygıya,
Dünyada eşi yok bizim vatanın...

'Vatan sevgisi imandandır'
Hadis-i Şerif

Seyfet Bozçalı

Bosna - Hersek Yanıyor

Yirmi iki ay süren, top altında bir yaşam,
Pazar yerinde vahşet, pazar yeri doldu kan,
Sokaklar doldu ceset, ana, baba, kız, oğlan,
Cani Sırp zulmü ile Bosna-Hersek yanıyor...

Allah'a iman eden, bu vahşete dayanmaz,
Bunlar çok kalın kafa tarihten hiç ders almaz,
Türk özgürlük simgesi, ölürde esir olmaz,
İçerim kan ağlarken, Bosna-Hersek yanıyor...

Yanmakla toprak bitmez, tamir edilir vatan,
İkiyüzbin can verdi dahada verilir can,
Vatan'a feda olsun genç, ihtiyar, kız, kızan,
Avrupa'nın bağrında Bosna-Hersek yanıyor...

Her şeyini kaybetmiş anaların feryadı,
Kırılmış kol, kanadı yok dizinde takatı,
Sırp Hirvattan yedi tokatı birde dünya tokatı,
Çıglıklar arşa çıktı Bosna-Hersek yanıyor...

Aç ve perişan halde, kamplarda can verdiler,
Hedef diye vurulup fırında yakıldılar,
Anne karnında bile süngülerle öldüler,
Bosnalı can verirken Bosna-Hersek yanıyor...

Kalpleri hüznü dolu sofrasında göz yaşı,
Yastık yaş, yorganı kar, silahtır arkadaşı,
Yokluğa yenik düşmez, daima diktir başı,
Soydaşım ayaktadır Bosna-Hersek yanıyor...

Koparmak istiyorlar tarihten geçmişinden,
Kuşlar korkup uçmuyor Bosna'nın üstünden,
Kulaklar dile geldi Sırp topunun sesinden,
Dünya seyir ederken, Bosna-Hersek yanıyor...

Gösterdi bir çok kanal Sırp zulmünü,
Davaya sahip çıktı, açtı yardım elini,
Ekranlarda gösterdi canı Sırpın yüzünü,
Evlerde iş yerlerinde Bosna-Hersek yanıyor...

Aklımda fikrimesin gönlümüzdesin her zaman,
Tüm yokluklar içinde savaşan ey kahraman,
Sizde bu inanç varken sırpın sonu hüsrana,
Gönüller kan ağlarken Bosna-Hersek yanıyor...

Bir ağaç gövdesiyiz biz ayıramazlar bizi,
Hangi dal hasar görse bilki ordadır sızı,
Öğretmen Seyfet yazdı işte vahşetin yüzü,
Kalemimin ucunda Bosna-Hersek yanıyor...

Seyfet Bozçalı

Boş Geçirme Ömrün

Bir sel gibi akar gider kynaktan,
Boş yaşamla zevk alınmaz hayattan,
Doğru yolda harcanan her zamandan,
Gel sen de al,boşa geçirme ömrün...

Uyuklama kumar masalarında,
Ümit bulma para keselerinde,
Tselliği bulma pis içkilerde,
Gel insan ol boşa geçirme ömrün...

Sorumluluk taşı,uyma şeytana,
Doğrularla yürü,küsme cihana,
Hiç ister mi böyle,yaratan Mevla,
Gel mümin ol boşa geçirme ömrün...

Mevlam kulluk için bizi yarattı,
Tüm nimeti bizler için var etti,
Farz kılarak ilk namazı emretti,
Gel secde et boşa geçirme ömrün...

İhlassız bir vucut olamaz mesut,
Hakça yaşa haklının yolunu tut.
O zaman alırsın yaşamından tat,
Gel kulluk et boşa geçirme ömrün...

Yetime,yoksula yardım elin aç,
Zamanı gelince başlayacak göç,
Seyfet der ellerin Yaratana aç,
Gel dua et,boşa geçirme ömrün...

Seyfet Bozçalı

Bu Bayramda Anam Düştü Aklıma

Her bayramda hüün kaplar içimi.
Hasretlik ağarttı siyah saçımı.
Gurbet aldı takadımı,gücümü,
Yine hasta anam düştü aklıma...

Tam yirmi beş yıl siladan ayrı,
Tüm bayramlar geçti dostlardan ayrı.
Anadan,bacıdan,kardeşten ayrı,
Yine yaşlı anam düştü aklıma...

Yaşım elli yaşımdan anam hasta,
Elli yıldır hastalıklar üst üste,
Bu bayramda geçip gitti kafeste,
Yine dertli anam düştü aklıma...

Bu senede gelem dedim olmadı,
Çok çalıştım şartlar izin vermedi.
Ana-oğul birbirini görmedi,
Rüyamdada anam düştü aklıma...

20.01.2005 Kurban Bayramı

Seyfet Bozçalı

Bu Biçareler

Bu fani dünyayı,ebedi sanır,
Şatafata mal,servete aldanır,
Günahta,sevapta hep yaya kalır,
Öteyi düşünmez bu biçareler...

Bir kaç ahmak birbiriğlr yarışır,
İçer,içer birbirine karışır,
Kadınları kucaklarda dolaşır,
Ar,haya ne bilmez bu biçareler...

Sosyetelik için başa güreşir,
Çağdaşlık der atlet,kilot dolaşır,
İnsanlara zülmetmekle uğraşır,
Günah,sevap bilmez bu biçareler...

Nefsani istekler ön pilandadır,
Onlar için yaşam bu dünyadadır,
Tövbe,istigfarı son nefestedir,
Ahreti düşünmez bu biçareler...

Daracık kabrine konduğu zaman,
Nasıl geldiğini bilmez dünyadan,
Kabir azabını tattığı zaman,
Pişmanlık duyarlar bu biçareler...

Seyfet der ot gibi yaşayıp ölen,
Dünya hayatını,ebedi sanan,
Şeytanı laneye kanıp aldanan,
Zavallı sürüsü bu biçareler...

Seyfet Bozçalı

Bu Gençlik

Geçmişine daim sahip çıkarsa,
Zaman gelir öze döner bu gençlik.
Atasını arar gurur duyarsa,
O zaman gücünü bulur bu gençlik...

İçkiden Kumardan uzak durursa,
Bu yaşlarda zararını bilirse,
Helalı,haramı tam öğrenirse,
O zaman özüne döner bu gençlik...

Senlik benlikkavgasına düşerse,
Alet olup sokaklara taşarsa,
Vatanı,Bayrağı umursamazsa,
Hazimet içinde kalır bu gençlik...

Çağdaşlığı kıyfette görürse,
Konserlerde gününü gün ederse,
Ülke için kafasını yormazsa,
Devletlere köle olur bu gençlik...

İbadet aşkıyla görev yaparsa,
Hep hak için hakkı üstün tutarsa,
Yönetimi adaletle yaparsa,
Toplumlara baş taç olur bu gençlik...

Seyfet der bu gençlik özümüz bizim,
Kulağımız gören gözümüz bizim,
Şiirde,şarkıda sözümüz bizim,
Rabbimin bir lutfu bize bu gençlik...

Seyfet Bozçalı

Budur Benim Kazancım

Bin nasihat yerine, bir musibet iyidir,
İyiliğe söylenen sözler altın gibidir.
Nasihatlar, öğütler hep insanlar içindir,
Eğer ders alınırsa, budur benim kazancım...

Sair odur mısrada daima sevgi olsun,
Okuyanın gönlüne su serpsin, ümit versin,
Sorularını çözsün, çıkmazına yol olsun,
Dertere derman isem, budur benim kazancım...

Dörtlüklerde sözcükler, düşündürücü olsun,
Karanlık odasına, birazcık ışık salsın,
Arzu eden insanlar, kendisinde pay alsın,
Hak yerini bulursa budur benim kazancım...

Şair odur insana, insanları sevdiren,
Sevgi, saygı içinde, Hak hukuku bilsin,
Sabır, sabat yayarak ağlayana güldürsün,
Bunlar başarılırsa, budur benim kazancım...

Yazılan kıssalardan hisseler alınırsa,
Hak yolunu öğrenip, doğrular bulunursa,
Genç, ihtiyar, kız, oğlan hakikatı görürse,
Doğruları vermişsem budur benim kazancım...

Kim bulmuşki parayla mutluluğun sonunu?
Daha fazlası için zaye etmiş ömrünü,
Karanlıkta içinde bulamamış yolunu,
Doğru yolu demişsem budur benim kazancım...

Hiç bir ayrım yapmadan sever isek insanı,
Yeterki insan olsun gereksizdir lisanı,
Kardeşçe sevdiresek insanlara, insanı.
Hoş görüyü vermişsem budur benim kazancım...

Şairler halkın gözü, duyan kulanlarıysa,
Sorunlara anahtar, dertlere kaynak ise,
Mehmet Akif'ler gibi gönlümüzde taht ise,
Onların izindeysem, budur benim kazancım...

Öğretmen Seyfette der şiirlerim yol olsun
Mazlumlara kol kanat, zalime tokat olsun,
Bu şiir kitabımdan her kes nasibin alsın,
Hakikatı Yazmışsam budur benim kazancım...

Seyfette Bozçalı

Can Azerbeycan

Özgürlük uğruna çok canlar verdin,
Yetmiş yılın heba can Azerbeycan,
Soğunda bağımsız bir devlet oldun,
Geçmişine inan kan Azerbeycan...

Ayrıma sevincin uzun sürmedi,
Ermeni baskısı fırsat vermedi,
Çoluğun çocuğun bir gün görmedi,
Sokakların ceset, kan Azerbeycan...

Karabağ'dan insanların kovuldu,
Horlandı, dövüldü, yolda soyuldu,
Dağlar, bataklıklar meskenin oldu,
Pılan Rüsya'nın dır bil Azerbeycan...

Dostlarını dost bil, düşmandan çekin,
Zulümün sonu yok kurtuluş yakın,
Kuvvet birliktedir, aldanma sakın,
Aman parçalanma gel Azerbeycan...

Dünya savaşında nasıl direndik,
Özgürlük uğruna hep birlik olduk,
Düşmandan bu yurdu nasıl kurtardık,
Türkiye yi örnek al Azerbeycan...

Toplu katliamlar bağrında acı,
Sizler için ağlar ana ve bacı,
Ermeni vahşeti içinde sancı,
Geleceğe sahip ol Azerbeycan...

Seyfet der andıkça kanım kaynıyor,
Dost akraba birbirini tanıyor,
Rüsya geri döneceğin sanıyor,
Özgürlük yolunda kal Azerbeycan...

Seyfet Bozçalı

Çaresiz

Ecel bizi bulur ise,
Bu gövdede can çaresiz.
Ruh gövdeyi terk ederse,
Damarlarda kan çaresiz...

Helal,haram bilmeğenin,
Namazını kılmayanın,
Hak yolunda gitmeğenin,
Göysünde iman çaresiz...

İnsan boşa koşmuş ise,
Ömrü boşa geçmiş ise,
İhtiyarlık gelmiş ise,
Dizlerde takat çaresiz...

Sevgi nedir bilmemişse,
Hakka gönül vermemişse,
İhlas ile ölmemişse,
Toprakta o can çaresiz...

Hayır,haseneti yoksa,
İnsanlara zulmü çoksa,
Amel defteri soldaysa,
Mahşerde o kul çaresiz...

Seyfet der gel al bu sözü,
Doğru yaşa sünnet,farzı,
Koymuşsa secdeye yüzü,
Kalmaz o mümin çaresiz...

Seyfet Bozçalı

Çoğaldı

Yirminci asrın sonu gelmeden,
Bataklık büyüdü, pislik çoğaldı,
Demir perdeleri aralanınca,
Nataşalar geldi, zina çoğaldı...

Sokaklarda pazarlıklar yapıldı,
Yaşam için taze canlar satıldı.
Kurtlar sofrasına meze yapıldı,
Pazarlar büyüdü fuhuş, çoğaldı...

Bütün atamalar siyasi oldu.
Adamı olanlar yerini buldu.
KİT'ler bunlar için arpalık oldu.
Arpalıktan yiyen atlar çoğaldı...

Feminist düşünce gittikçe arttı,
Karı, koca hakkı raflara kalktı.
Toplum birbirine kem gözle baktı,
Nefisler kudurdu, piçler çoğaldı...

Arsızlıkta Avrupa'yı solladık,
Genç kızlarımızı övdük balladık,
Çağdaşlık uğruna soyduk yolladık,
Şahillerde çıplak insan çoğaldı...

Şeyfet der bu nesle güven verelim,
Önderlik edelim, örnek olalım,
Gelin insanlığa sahip çıkalım,
Doğruluk hız kesti, yalan çoğaldı.

14.06.1991

Seyfet Bozçalı

Deli Gönül

Hiç bir dağ yoktur ki karlar yağmasın,
Hiç bir su yoktur ki eğim bulmasın,
Hiç bir yağmur yok ki yere yağmasın,
Gelde bu sırları bil deli gönül...

Hiç bir çiçek yok ki solup gitmesin,
Hiç bir ölüm yok ki gelip çatmasın,
Hiç bir yol yoktur ki Hakka gitmesin,
Gelde Hak yolunu bul deli gönül...

Hangi vucut var ki toprak olmasın,
Hangi gönül var ki hakkı sevmesin,
Hangi dünya var ki hep baki kalsın,
Gel de bu gerçeği gör deli gönül...

Hangi insan Resulünü sevmez ki,
Hangi insan şükürünü bilmez ki,
Hangi kullar var ki dara düşmez ki,
Seyfet der Rabbi'ni an deli gönül...

Seyfet Bozçalı

Doymazsın

Çok küçükken alıştırdılar seni,
Ne kadar verseler, istersin dahi,
Dağı, taşı, vadi dolu altını,
Dünyaları alsan yine doymazsın...

Uymuşsun nefsine, devam edersin,
Önüne çıkanı zelil edersin,
Servetine ekleyerek gidersin,
Şirketleri kursan yine doymazsın...

Haramdan oluşmuş servetin varın,
Tekerleğe benzer, yağlanmış boynun,
Çuval gibi sarkmış ilerde karnın,
Karun gibi olsan yine doymazsın...

Ar damarı çatlak, kalmamış haya,
Dört elle sarılmış yalan dünyaya,
Hakka itikatte o hala yaya,
Fabrikalar kursan yine doymazsın...

İmanını para için satarsın,
Öteyi hep son planda tutarsın.
Bir metre karelik yerde yatarsın,
Gözün toprak dolsa yine doymazsın...

Seyfet der üstünden rehaveti at,
İyilikler eyle, insanlığı tad,
Hakkın rahmetini kazanmaya bak,
O rahmetki lezzetine doymazsın...

Seyfet Bozçalı

Döner Bu Devir

Durmaz gidiyorsun,yol yarılındı,
Aman bir duruver ardına bir bak.
Kaydeder herşeyi zamanın bandı,
En sonunda kaplar üzerin toprak.

Azığında ne var? yokla çantayı,
Duyarsan yürekten anla,duy beni.
İster deli,ister Mecnun say beni,
Yeterki gereksiz işleri bırak.

Kimseye hor bakma,güvenip mala,
Vicdan delinirse tutar mı yama,
Mazlum ağlıyorken gülüp,oynama,
Sanma ömrün sonu o kadar uzak.

Azıp,sapanlara yarar bu devir,
Belirli bir zaman döner bu devir,
Bir gün olur biter,söner bu devir,
Sanma bu gök yüzü hep mavimtırak.

Gür gelen suların kesilir bir gün,
Bir mum gibi erir son bulur ömrün,
Geçmişte ne yaptın birazcık düşün,
Bütün ömrün geçmiş hayırdan irak...

Seyfet Bozçalı

Dur Diyelim Yeter Artık

Bu anlamsız savaşlara,
Göstermelik barışlara,
İnsanlara kıyanlara,
Dur diyelim yeter artık.

Mesken tutulmuş dağlara,
Bağrı yanık analara,
Nefret dolu bakışlara,
Dur diğelim yeter artık.

Kinle dolan yüreklere,
Kan kusan o alçaklara,
Ölüm saçan silahlara,
Dur diyelim yeter artık.

Gençlerime kıyanlara,
Devletini soyanlara,
Kara para yiyenlere,
Dur diyelim yeter artık.

Mehmetçiğe kıyanlara,
Toprağa göz koyanlara,
Halk sırtından doyanlara,
Dur diyelim yeter artık.

Karanlık günler çatmadan,
Nifak tohumu bitmeden,
Ülke gemisi batmadan,
Dur diyelim yeter artık.

Sorumsuzca yaşanmaya,
Ekranlarda boşanmaya,
Şampanyayla yıkanmaya,
Dur diyelim yeter artık.

Nam peşinde koşanlara,
Sahte hacı,falcılara,
Diplomasız Doktorlara,
Dur diyelim yeter artık.

Düşünce zıtlaşmasına,
Mezhepler çatışmasına,
Kültürler yozlaşmasına,
Dur diyelim yeter artık.

Bize bizden başka dost yok,
Dostumuz az düşmanlar çok,
İçten,dıştan yıkanlar çok,
Dur diyelim yeter artık.

Seyfet der kucaklaşarak,
Fikirlerle barışarak,

Hep birlikte çalışarak,
Dur diyelim yeter artık...

Seyfet Bozçalı

Durumumuz

İmandan mahrumiyet,işte kapkara durum,
Bu felaketli yolun,sonu korkunç uçurum.

Karıştı toprağa çok narin çiçek,
Dünyaya güvenmek beyhude emek...

Seyfet Bozçalı

Dürüstlük Olmalıdır

Bu vatani yükseltmek ilkemiz olmalıdır.
İyi, güzel ahlakta üstünlük olmalıdır.
Dürüst,doğru sözlülük, ülkümüz olmalıdır.
Kardeşlik bağı için, dürüstlük olmalıdır...

Sevgi, barış, kardeşlik arzumuz olmalıdır.
Vatan, bayrak sevgisi hep sonsuz olmalıdır.
Güven, inanç, itikat iözümüz olmalıdır.
İnsan sevgisi için dürüstlük olmalıdır.

Din, dil, ırk, cins mevsuzu ayrımsız olmalıdır.
Tüm vatan toprağında kardeşlik olmalıdır.
Gönderdeki bayrağa sevgimiz olmalıdır.
Yaşantımız boyunca dürüstlük olmalıdır...

Seyfet Bozçalı

Eşim Hayriye Bozçalı'ya

Sevdiğim tek kadın,ve ilk göz ağrım,
Mevlamin lütfudur böyle bir hanım.
Özü,sözü doğru,canım cananım,
İlk gün gibi hiç aklımdan çıkmadın...

Senin sevdan ile sevdakar oldum,
Gerçek temiz aşkı sayende buldum.
Sonunda evlendik bahtiyar kıldın,
Bir an olsun hiç aklımdan çıkmadın...

Yirmi yedi yıldır sırrım satmadın,
Yüzüm kızartacak birşey yapmadın,
Derdime kahrıma çokça katlandın,
Yıllar oldu,hiç aklımdan çıkmadın...

Yolsuz,susuz köylerde çile çektin,
Kader birliğine hep boyun büktün,
İki oğul verdin bahtiyar ettin,
Yıllar oldu hiç aklımdan çıkmadın...

Dağ oldun yasladım sırtımı sana,
Güven verdin,destek oldun hep bana,
Minnattar bıraktın beni hep sana,
Yıllar oldu hiç aklımdan çıkmadın...

Şeyfet der sevgisiz söyler mi insan,
İnsanı sevgiyle yaşatır insan,
Kalbimde köşk kuran sevdiğim Sultan,
Yıllar oldu hiç aklımdan çıkmadın...

'Dünya nimeterinin en hayırlısı Saliha bir hanımdır.'
Hadis

Seyfet Bozçalı

Ey İnsanoğlu

Hazreti Adem'dir bizim atamız,
Geçmişini iyi bil insanoğlu.
Maymundan türedik fikrine kanma,
Bu sapık fikire gül insan oğlu...

Bir damla nutfeden halkolmadın mı?
Ana rahmindeyken donanmadın mı?
Dünyaya gelirken ağlamadın mı?
Bunun sebebini bul insanoğlu...

Beşikten mezara ilimle tanış,
Hakikati bilen insanla konuş,
Hak için doğmuşuz Hakkadır varış,
Aman bu gerçeği,bil insanoğlu...

Küçük yaşta ona öğret Rabbi'ni,
Güzel ahlak ile donat yavrunu,
Sevdir Resulü'nü,öğret Kur'anı,
Gelecekten emin ol insanoğlu...

Allah'ın kelamı,hak kur'an yolu,
Hayatında yaşa sen dolu dolu,
Dinine sahip çık çok iyi koru,
İslamdır en doğru yol insanoğlu...

İslamın şartını yaşamaya bak,
Namazda,zekatta riyayı bırak,
Hacca acele et,orucunu tut,
Şehadet kelmesin bil insanoğlu...

Allah'ın ilk emri oku der kulum,
İslamı yücelt ki yok olsun zulüm,
Aydınlat toplumu çoğalsın Alim,
Naim cennetini gör insanoğlu...

Seyfet der ister az ister çok yaşa,
Ariyı örnek al etme temaşa,
Yaşarsan Mevla'nın emriyle yaşa,
Ahiretten emin ol insanoğlu...

Seyfet Bozçalı

Farkınız ne

Kırk yıllık eyriğe doğru diğenlerden farkınız ne.
Hakkı terk edip batıla,koşanlardan farkınız ne.

Yaşanan bu sonuçlardan,köşe başında açlardan,
Bir çok karanlık güçlerden,olanlardan farkınız ne.

Hani nerde tahtı tacı? Nerde darbeci,cuntacı?
Yalandan bakıcı,falcı,olanlardan farkınız ne.

Gerçeyi görmez gözlerden,doğru olmayan sözlerden,
Utanmayan o yüzlerden,olanlardan farkınız ne.

Seyfet basma sırra kadem,Çoğalmış batılı tutan,
Manayı maddeye satan,melunlardan farkınız ne.

Seyfet Bozçalı

Filistinde Taşlar Ve Savaşlar

Dinmedi ortadoğu da savaşlar.
Yıllarca raflara kalktı barışlar,
Devlet olmak Filistin'de tüm düşler,
Özgürlük uğruna atılan taşlar...

Amerikan desteği, yahudi zulmü,
Altmış yıldır hep seyrettik bu filmi,
Toprağından sürülmek insanlıkmı,
Hep sel oldu aktı göz yaşı kanlı...

Sokak ortasında kollar kırıldı,
Baba kucağında oğullar öldü,
Dünya ekranlardan seyirci kaldı,
Vatan özlemiyle ezildi başlar.

Gözü dönmüş İsrail askerleri,
Yaktı,yıktı şehirleri köyleri,
Tanklarla ezdiler genç cesetleri,
Betono gömüldü kurulan düşler.

İnsan hakkı savunanlar yok oldu,
Zulümle Filistin baş başa kaldı,
Hitlerin yerini Şaron'lar aldı,
Topa,tanka karşı çaresiz taşlar...

Hangi yürek dayanır bu acıya,
Dur diyen yok yıllar süren sancıya,
Sokakta perişan ana bacıya,
Sahip çıkmak için atılan taşlar...

Seyfet Bozçalı

Gel Tövbeye Gel

Geçen ömür gitti,dönmez geriye,
Yeter inat etme gel tövbeye gel,
Allah'ınrahmeti boldur tükenmez,
Bırak şu gururu gel tövbeye gel...

Saman çöpü gibi yüzme sulırdada,
Yolunu şaşırıp düşme girdaba,
Güvenme servete lüks hayata,
Aldanma dünyaya gel tövbeye gel...

Yapmadığın şey kalmadı hayatta,
Kırmadığın kalp kalmadı insanda,
Yıkmadığın ev kalmadı çevrende,
Gücüne güvenme gel tövbeye gel...

Bir damla nutfeden halk olmadın mı?
Allah'ın lutfuyla donanmadın mı?
Yıllarca beslenip korunmadın mı?
Hatırla Rabbi'ni gel tövbeye gel...

Peygamberin yaşamından örne al,
Bırak boş şeyleri,tefekküre dal,
Doğru yaşa mutluluğu onda bul,
Hatırla rahmeti,gel tövbeye gel...

Tövbe eyleyerek kılın namazı,
İbadete sarıl Hak olsun razı,
Seyfet uyarıyor bir cümlenizi,
Yaratana güven gel tövbeye gel...
İbadete sarıl

Seyfet Bozçalı

Gör

Fazla uzaklarda arama O nu,
O nun varlığını dört bir yanda gör.
Her şey O na muhtaç,her şey onundur,
Hikmetini can içinde canda gör.

Uyan artık o gaflet uykusundan,
Yaratılış gayen öğren tezinden.
Aynaya bak ne görürsün özünde,
Aradığın Mevlanı bu tende gör.

İhlas ile seyreylersen evreni,
Hihmetin sırrını o canlarda kör.
Her canlının rızkı O nu beklerken,
Rızıkları sunan O Rahman da gör.

Ta içinden zikreylerse o kişi,
Mevla nasıl sevilirmiş onda gör.
Hazreti Kur-anı ezber etmişse,
İtikati,keremeti onda gör.

Karıncayı su taşıırken ibret al,
Sırlarını arıda gör,balda gör.
Akıl nimetiyle uzaya ıkan,
Rahmanın gücünü o kafanda gör.

Seyfet Bozçalı

Görmedim-Tatmadım

Dili muhafazadan çok iyi dost görmedim.
İffet ve sakınmaktan iyisini bilmedim.
Kanaat etmektense güzelini bulmadım,
Nasihattansa daha yakışanı görmedim...

Sabırdan lezzetli hiç bir yemek tatmadım,
Şükür ve hamt etmekten ötesini yutmadım,
İmansız ve şevkatsiz bir yüreği tutmadım,
Sevgi dolu gönlüme riyakarlık katmadım...

Kurumuş bir ağaçtan hiç meyve beklemedim,
Nevsim istediğini,herkes için istedim.
Göysümdeki imanı bir kuş gibi besledim.
Emanetin sahibi ilahiyi bekledim...

Tüm benliğim seninle,her şeyim senle dolu,
Verdiğin akıl nimeti,Ayet-hadisle dolu.
Gösterilen izdeyim,yol Resulullah yolu,
Rahim-Rahman isminle kalbim seninle dolu...

Seyfet Bozçalı

Gözleme

Çorum Osmancıkta çıktın karşıma,
İsmin çok hoş geldi,uydum nefsim.
Bilmem nerden yedim pisi,pisine,
Midemizi alt üst ettin gözleme...

Otobüste acı sancı çekerken,
Sıkıntıdan ecel teri dökerken,
Arabanın durmasını beklerken,
On dakika bir yıl oldu gözleme...

Arabadan indim tutmaz dizlerim,
Yolcuları görmez oldu gözlerim,
O gün wc'leri çokça özledim,
Barsakları viran ettin gözleme...

Kuytu bir yer bulmak için yarıştık,
Yükseklerden atlamaya çalıştık,
Bir daha mı yememeğe ant içtik,
Bizi sana düşman ettin gözleme...

Öğretmen Seyfet der olanı sezdim,
Bozçalı kardeşler anlattı yazdım,
Bende Osmancık'ı yerinde gezdim,
İbret dolu gözle baktım gözleme

Seyfet Bozçalı

Gurur

Alçak gönüllü ol, hor bakma bana,
Doğru yolda yürü, yanarsın nara,
Güvenme servete, güvenme mala,
İşsiz, dostsuz bırakır seni gurur...

Hep yüksekte uçar, alayla bakar,
Yoksulun, yetimin kalbini yıkar,
Yaşamı boyunca zalimlik eder,
Merhamet bırakmaz insanda gurur...

Gururlu olanı sevmez yaratan,
Ödür tüm canlıyı yoktan var eden,
İman ihlas ile ibadet eden,
Allah'ın yolunda saptırır gurur...

Yoksului, mazlumu gel hakir görme,
Dünya malı için kafanı yorma,
Kendine ideal kişiyim deme,
Yarı yolda koyar batırır gurur...

Gurur sanki bir insanda güçtür,
Gururla yaşayan insan bir hiçtir,
Aleme gülenin kendi gülünçtür,
Kişiti toplumdan soğutur gurur...

Öğretmen Seyfet der sevmem gururu,
Sevip, sayılmakta buldum ömürü,
Zayıf insanlara verdirir emiri,
Bitmez bir hastalık gibidir gurur...

Seyfet Bozçalı

Hak Yolda Olanlar

Yer yüzünde hakiki insan kalmasa.
Ufukları toz duman kaplasa.
Her tarafı dikenler sarsa,
Zakkumlar gülleri gölgede bıraksın.
Yine ben ayaktayım derler...

Baykuş sesleri bülbül nağmelerini bastırmasın.
Bal kaselerinin etrafında eşek arıları uçuşup dursun.
İlime hürmet kalmasın,marifet kapı kapı kovulsun.
İnsanlık bütün vefasızlığa kurban gitse.
Dostluklar yıkılıp,dostlar düşman tavrını alsın.
Onlar sarsılmadan hep yerlerinde dururlar...

Seyfet Bozçalı

Hakka Gideriz.

Dünya'ya gelmenin bir gayesi var,
Haktan geldik yine Hakka gideriz.
Bu alemde yaşamak inan çok zor,
Bu cihandan ötekine gideriz...

Ömür su gibidir hep akar durmaz,
Şu gezen zamana kimse gem vurmaz,
Dünya malı asla faydalı olmaz,
Üç arşınlık bezle kabre gideriz...

Yürümek istersin,tutmaz bacaklar,
O gün eşin dostun ağlar kucaklar,
Isıtılır suyun tüter ocaklar,
Ouzlar üstünde gabre gideriz...

Bir süre yakınlar çıkamaz yastan,
Dost,akraban verir toprağı üsten,
Tek varlığın kefen evin kabristan,
İki taşlı bir mekana gideriz...

Seyfet der iyi ol,duayla anıl,
Yak yolunda yürü,o yolda yorul,
Salih emel ile o yolda sanıl,
Haktan geldik yine hakka gideriz...

Seyfet Bozçalı

Hakka Yürüyenler

Her taraf kupkuru çöle dönmüş,
Göz yaşlarım gibi bir kaynağım olduktan sonra.
Ne ehemmiyeti vardır.
Toprağa atılan her tohum,
Bir kaç başak verdikten sonra.
Gelecek adına gamu kederde niye?

Hele birde Allah ötede birleri,
Binlere ulaştıracağını vaat ediyorsa.
Der yürürler hedeflerine doğru,
Yürür ve ırmaklar gibi geçtikleri her yere,
Hayat götürür.

Her kesin ve her şeyin ateşini söndürür.
Muğlar gibi erir giderler.
Binlerce göze ışık lur akarlar.

Onların yürüdükleri bu yol,
Hak dostlarının gelip geçtiyi bir güzergahtır.
Bu yolda yürüyenlerinde yolda kaldıkları hiç görülmemiştir

Seyfet Bozçalı

Hakkın Yoluna Girmez

Hep gaflet içindedir,bunu almıyor akıl,
Ne kadar uyarsanda,Hakkın yoluna girmez.
Çektikleri zahmettir,işlediği günahdır,
Bunlar nasıl Ümmettir,Kur-an yoluna girmez...

Söyleneni anlamaz,ayet,hadis dinlemez,
Abdest,namazdan kaçır,islam yoluna girmez.
Müminle alay eder nefsini ihya eder,
Dünyayı baki sanar,hakkın yoluna girmez...

Şeytanı rehber etmiş,kötü yollarda yürür.
Ayrı lisan öğrenmiş halkın dilinden bilmez,
Uçurum eşiğinde,önünü düzlük sanır,
Hep hayeller peşinde, kabrin yolunu bilmez...

Çok konuşur övünür,kendini üstün görür,
Kibir O'na ne yaptı Şeytanın halin görmez.
Hadise kulak tıkar,Farzları yersiz bulur,
Hep hayvan gibi yaşar,Rabbin emrine girmez...

Seyfet der ki İslam'ın önemi bilinseydi,
İnsan kendi aklıyla ateş yoluna girmez.
Nimetini düşünür,bulurdu yaratanı,
Hep şükürle yaşayıp,şirkin yoluna girmez...

Seyfet Bozçalı

Her Gönüle Bir Damladır Öğretmen

Bilgi kaynağından bilgiler sunan,
Her gönüle bir damladır öğretmen.
Baba şefkatiyle nasihat veren,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

Çorak kalmış zihinleri yeşerten,
Somurtkan yüzlerde umut belirten,
Bilmeyene hak,hukuku bildiren,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

O küçücük fidanlara yön veren,
Bilgi sunan,kültür sunan,can veren,
Yaşamı boyunca taze kan veren,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

Bulunduğu çevreye ışık saçan,
Cehalete karşı mertçe savaşan,
Haklıyı savunan,hak yolu seçen,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

Küçücük kalplere sevgiyi koyan,
Bilgi kaynağını cömertçe sunan,
Tarihleri yazan,sorunlar çözen,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

Vatan için nefer gibi çalışan,
Önüne çıkan tüm engeli aşan,
Bilimle uğraşan,bilgiyle taşan,
Her gönüle bir damladır öğretmen...

Seyfet Bozçalı

Her Şeyde Sevgi

Hakka ve hakikate itaatta var sevgi,
Sabır, şükür, tevekkül, bağlılıkta var sevgi.
Vakar, haya, tevazu, adalette var sevgi,
Severnlerle büyüyen sevgi selidir sevgi...

İnanan, inanmayan insana yoldur sevgi,
Haksızlığa engeldir, mazluma koldur sevgi.
Toplandıkça büyüyen koca bir seldir sevgi,
Ufukta ışın gibi aydın bir yoldur sevgi...

Seyfet der gönüllere, açılan yoldur sevgi,
Dokundukça kokuyan, bir demet güldür sevgi.
İnsanları bağlayan kopmaz bir bağdır sevgi,
Demokrasi, özgürlük, birlik yoludur sevgi...

Seyfet Bozçalı

Hikmet'i Huda'ya Akıl Ermiyor

Çevremde olanı düşündüm durdum,
Hikmet'i Huda'ya akıl ermiyor.
Bu kaca alami ne güzel buldum,
Hikmet'i Huda'ya akıl ermiyor...

İnsan doğar, doğmaz hayat başlıyor,
Kimi sevap kimi günah işliyor,
Baykuş neden viranede kışlıyor,
Hikmet'i Huda'ya akıl ermiyor...

Güzün solan çiçek bahar açıyor,
Mevsimler değişip, zaman geçiyor,
Yılanlar sürünüp, kuşlar uçuyor,
Hikmet'i Huda'ya akıl ermiyor...

Öğretmen Seyfet der fazla gidemem,
Bu bir sırdır ötesini bilemem,
Akıl, mantık durur ispat edemem,
Hikmet'i Huda'ya akıl ermiyor...

'Tefekkür gibi kıymetli ibadet yoktur.'
hadis

10.10.1990

Seyfet Bozçalı

Hoş Geldin Ey On Bir Ayın Sultanı

Aylardır bekledik durduk yolunu,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı.
Rahmetin gönlümde ışık kaynağı,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı...

Şükürler Rabbi'me kavuştum sana,
Bereket getirdin fakir haneme,
Zincirleri vurdun melun şeytana,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı...

Rahmete koşarlar ağalar,beyler,
Aynı safta patron ile işçiler,
Hepsi rahmet için dua ederler,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı...

Cehennem kapısı senle kapanır,
Cennetin kapısı senle açılır,
Alemlere rahmet senle saçılır,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı...

Sen geldin vuruldu nefsimize gem,
Dualar yükselir ta ki arş'a dem,
İmanlı kalp ile bakılır mı kem,
Hoş geldin ey on bir ayın sultanı...

Kur'anlar okunur,hatimler iner,
Günahlar affolur müminler güler,
Mazlumu,yetimi bu ayda doyar,
Hoşgeldin ey on bir ayın sultanı...

Seyfet der ya Rabbim bizleri affet,
Mubarek bayramda bizi mutlu et,
Mağfiretle,rahmetle bizi terket,
Elveda ey on bir ayın sultanı...

'Oruç mümini Cehennemden koruya kalkandır.'
Hadis

Seyfet Bozçalı

Iraklım

Sırtlanlar yine iş başında, ya bir leş ya zayıf av peşinde.
bilemişler o çirkin dişlerini kabus olmuş Iraklı mın düşünde

Bu sırtlanlar çok egoist çok kurnaz, saldırmazsa yerlerinde duramaz.
Çıkarlar için hak hukuk bilmez, petrol için Iraklım'ın peşinde.

Hangi ülkeye takmışlarsa kafayı, ta önceden görmüşlerdir pastayı,
Viraneye çevirirler ülkeyi, bomba füze Iraklım'ın başında.

Özgürlük der özgürü ok ederler, çoluk çocuk demez biçip geçerler,
Sinsi planlarla hedef seçerler, kahraman Iraklım senin karşında.

Bu sırtlanlar eşit şartla savaşmaz, karşısında güçlü devlet istemez,
Çıkarsız hiç bir devlete dost olmaz, bela oldu Iraklım'ın başında.

Yıllardır sürüyor Saddam'ın zulümü, peşine Amerikan, İngiliz zalimi,
Toklar hiç anlarmı acın halini, hak adalet Iraklım'ın düşünde

20/03/2003s

Seyfet Bozçalı

İhtiyarlık

Artık dizlerim tutmuyor,
Kanım çektin ihtiyarlık,
Açan güllerim soluyor,
Suyum çektin ihtiyarlık...

Konuşan dilim lal oldu,
O şen bahçem viran oldu,
Kol,kanadım tutmaz oldu,
Boynum büktün ihtiyarlık..

Köpük gibi yaşıyorum,
Yel dokunsa düşüyorum,
Ağustosta üşüyorum,
Knım çektin ihtiyarlık...

Buluttaki nemi sezdim,
Bu romatizmalardan bezdim,
Oturduğum yerde sızdım,
Gücüm aldın ihtiyarlık...

Bastonlarla yürüyorum,
Dayanmazsam düşüyorum,
Masallarla yaşıyorum,
Aklım aldın ihtiyarlık...

Adım,adım kayıyorum,
Günlerimi sayıyorum,
Torunlarla oynuyorum,
Belim büktün ihtiyarlık...

Geçmişini anar dururum,
Bol bol hayeller kurarım,
Geçen günlere yanarım,
Sonum oldun ihtiyarlık...

Bakta bu halimi anla,
Dünya ebedidir sanma,
Seyfet der sakın aldanma,
Bulur seni ihtiyarlık...

Seyfet Bozçalı

İnsan Nasıl Utanır?

El alır göz utanır,
Ağız yer dil utanır,
Bunlar nasırlanmışsa,
O yüz nasıl utanır.

Nefsini kollamazsa,
Helal,haram bilmezse,
Hak yolunda olmazsa,
O kalp nasıl utanır.

Doğru yolu bulmazsa,
Namazını kılmazsa,
Hakka aşık olmazsa,
O kul nasıl utanır.

Hep rüşfet yese insan,
Günah söylese lisan,
Defalarca tükürsen,
O yüz nasıl utanır

Seyfet bu kadar yeter,
Anlayan alır satar,
Kalmamışsa namus ar,
O zat nasıl utanır.

Seyfet Bozçalı

İnsan Neyin Sahibidir?

Gururlanma inan değmez,insan neğin sahibidir.
Derdine derman bulamaz,insan neğin sahibidir?

Ölümler öldürülmedi,derde derman bulunmadı,
Zenginler huzur bulmadı,insan neğin sahibidir?

Mide hasta yenilmiyor,yemekten zevk alınmıyor,
Bir çok sırlar bilinmiyor,insan neyin sahibidir?

Vizon kürkle ağlayanlar,tahtından inen krallar,
Hak batılı bilmeyenler,insan neğin sahibidir?

Her şey sahibine döner,karanlıkta rahmet arar,
Sinelerde iman varsa,insan onun sahibidir.

Seyfet Bozçalı

İnsan Var Ki

İnsan var ki haline şükür eder,
İnsan var ki inanır inkar eder,
İnsan varki her daim zikir eder,
İnsan varki gönlümüzde kalkandır...

İnsan varki Dünya'yı baki bilir,
İnsan varki servetiyle övünür,
İnsan varki Hak yolunda can verir,
İnsan varki tüm aleme örnektir...

İnsan varki isyanı gurur bilir,
İnsan varki riyasıyla tanınır,
İnsan varki Şeytan ı rehber bilir,
İnsan varki sultanlara sultandır...

İnsan varki fitne, fesat çıkarır,
İnsan varki her an Rabbe yakarır,
İnsan varki şükrünü kalkan bilir,
İnsan varki tüm aleme önderdir....

İnsan varki Kuran-ı rehber bilir,
İnsan varki Resul-ü örnek alır,
İnsan varki nefsiyle dost olur,
İnsan varki Şeytan dan da Şeytandır...

İnsan varki gönlü arş-ı Rahman'dır,
İnsan varki dilsiz lakin şeytandır,
İnsan varki gönüllere sultandır,
İnsan varki hayvandan da hayvandır...

Seyfet Bozçalı

Kalmadı

Kanma Şu Dünya'nın Őatafatına,
Gelen göçtü hiç kimseye kalmadı.
Nerede Karun'lar ve Fravun'lar,
Dünya dostu zalimlere kalmadı...

Hani üç kıtayı fetih edenler?
Nerde Kanuni'ler? Nerde Yavuz'lar?
Nerde yeni çağı açan Fatih'ler?
PadiŐaha,Sultanlara kalmadı...

Anıldıkça kalbe huzur verenler,
Hani Mevlana'lar? Nerde Tebriz'ler?
Yunus Emre gibi Hakka aşıklar,
Allah dostu olanlara kalmadı...

Nerede ilk Atan,nerede deden?
Nerde ilk Peygamber Hazreti Adem?
Mahluka hükmeden Sultan Süleyman,
Dünya'ya ilk gelenlere kalmadı...

Nerde o kutsal Kabeyi yapanlar?
Nerde islam güneşini yayanlar?
Ebubekir,Ömer,Osman,Ali'ler,
En büyük dört halifeye kalmadı...

Cehalet devrinde Dünya'ya gelen,
Güzel ahlakıyla,şerefler veren,
Vefatından önce Cenneti gören,
Ol Muhammed Mustafaya kalmadı...

Seyfet Bozçalı

Kangren Oldu Gidiyor

Repçiler,popçular türedi yutta,
Benlikler kangren oldu gidiyor.
Bir çok anlamsız kelime lugatta,
Sözümüz kangren oldu gidiyor.

Helalı bırakır harama bakar,
Akrep,yılan gibi zehirin döker.
Allah'tan korkmadan yuvalar yıkar,
Gözümüz kangren oldu gidiyor.

Saçlar kimyasal boyayla boyanmış,
Kedi gibi sivri tırnak uzatmış.
Dayak yemiş gibi yüzün morartmış,
Yüzümüz kangren oldu gidiyor.

Verem kanser derken eyidis,firengi,
Gün be gün soluyor hastanın rengi.
Çağdaşlık uğruna kaybettik cengi,
Özümüz kangren oldu gidiyor...

Seyfet Bozçalı

Karga İle Eş İnsan

Mevlam bana altmış yıl ömür vermiş,
Kargayada bu kadar layık görmüş,
Akıl servetini hesaba katmaz,
Kargayla ölçülür bu aptal insan...

Karga çöplüklerden karnın doyurur,
Dünya nimetleri hep senin olur,
Vahşi aslan bile bir kedi olur,
Onun terbiyesini verirse insan...

Kargayı eş gören, karga zihinli,
Kalbi katılaşmış çürük beyinli,
Hakkı Hakikati görmezden gelir,
Kör, sağır yaşarsa zavallı insan...

Mevlam seni melekten üstün kıldı,
Hakikati görmeyen için göz verdi,
Akıl verdi, beyin verdi, el verdi,
Bunu nasıl inkar eder o insan...

Yaşamın kargadan farkını senin,
Leşler gibi kokar meyhane yerin,
Çöplük kokar ağzın, uyuşmuş beynin,
Toplumun gözünde necis o insan...

Ne yapıp yap Rabbin'e hiç eş koşma,
Gel tövbe et, hakkın yolundan şaşma,
Karga gibi çöplükleri dolaşma,
Sonu çöplük olur be aptal insan...

Karga misali ile haklıyım sanma,
Onun kadar bilen mevlayı anma,
Bunca yaratığı başı boş sanma,
Her şey ona döner bil zalim insan...

Karga beyinliye bu kadar yeter,
Çok yüklenme sıkışır gaga atar,
Şeyfet der düşünen insana yeter,
Akıl yoksa beyni ne yapsın insan...

Seyfet Bozçalı

Kimdir Öğretmen?

Çorak yerlere hayat veren yağmur,
Dikenli çalılar arasında açan gül,
Bilgiyi,sevgiyi yayacak olan yel,
Aydınlığa açılacak yoldur öğretmen.
Çaresizliğin yok olduğu yerde ümit,
Zorbanın,yobazın yüzünde tokat,
Cehaletin önüne çekilecek set,
Ulaşılmazı başaran eldir öğretmen.
Aşıklarımızın sazlarında tel,
Yurdumuzun dört yanında konuşulan dil,
Bayrağının dalgalandığı yerde nefer,
Mazlumları kucaklayan koldur öğretmen.
Korkunun var olduğu yerde yürek,
Çaresizliğin güçlendiği yerde bilek,
Çıplak ayaklı çocuklara gelecek,
Vatanına aşık kuldur öğretmen.
Geleceğe yön gösteren rehber,
Ülkesi için çalışan hizmetkar,
Geçmişle gurur duyan vefakar,
Haksızlığa karşı kalkandır öğretmen.
Yunuslar,Akifler gibi şair,
Kaynağı tükenmeyen nehir,
Hayatını öğrencilerine adayan,
Çevresine ışık saçan mumdur ÖĞRETMEN.

Seyfet Bozçalı

Koy Bu Sevdayı

Hak yolunda çoşar akar dururum,
İstersen bir nehir say bu sevdayı.
Manaviyat yüklü bir sır gibiyim,
İstersen kalbine koy bu sevdayı...

Dağ yamaçlarından akan sel gibi,
Bunları toplayan ummanlar gibi,
Ülamalar gibi, Alimler gibi,
İlim hazinesi say bu sevdayı...

İlahi emirler başım üstüne,
Yazdım nakış, nakış göysüm üstüne,
Selam, selat olsun Allah dostuna,
Seher yelleriyle sal bu sevdayı...

Bu canıma korkak yürek yüklemem,
Hakkı Hak bilerek halktan saklamam,
Öldüyümde tören, çelenk istemem,
Duayla kabrime koy bu sevdayı...

Boynum kıldan ince Allah yolunda,
Kıramen katipler sağ ve solumda,
Sevdayla yüklüyüm senin yolunda,
Ya Rabbim rahmetle al bu sevdayı...

O günde çevirme bizi şaşkına,
Merhamet et Ya Rab sana düşküne,
Peygamberin Muhammed'in aşkına,
Seyfet der bedenden al bu sevdayı

Seyfet Bozçalı

Kur'an-ı Kerim'e Sorda Söylesin

Yaratılış gayen nedir be şaşkın?
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin.
Nasıl korunulur tüm kötülükten,
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

Niçin huzursuzsun,neden küskünsün?
Neden gelecekten hep ümitsizsin,
İçkikumar haramdır bilmez misin?
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

Giyim,kuşamında olmuşsun rezil,
Yaşantına bir bak haline üzül,
Nasılmış giyinmek,nasıl tesettür,
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

İnsanın yaşamı nasıl olmalı,
Bu dünyada nasıl huzur bulmalı,
Hakkın huzuruna nasıl varmalı,
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

Helalı,haramı,farzı sünneti,
Nmazı,orucu tüm ibadeti,
Kıssalarla Peygamberler hayat,
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

Seyfet der bu Kur'an Rehberdir bize,
Allah sevgisini kor kalbimize,
Neler anlatıyor ayetler size,
Kur'an-ı Kerim'e sorda söylesin...

Seyfet Bozçalı

Mevlam Saklamış

Mevlam ömrümüzde ecel saklamış.
Koskoca gövdede bir kalp saklamış.
Dünyayı donatmış türlü nimetle,
Mümiin kalbinde şükür saklamış...

Örnek için karıncayı yaratmış,
Arının balında sırrı saklamış.
Çekirdekten dev ormanlar türetmiş,
Onların içinde çok can saklamış...

İnsanı Melekten üstün yaratmış,
Onların içinden Resül'ler çıkmış.
İnsana düşünen akılı vermiş,
Evliya beyninde zikri saklamış...

Peygamberler gönülleri fethetmiş,
Hep hakkı söylemiş, uyardı durmuş,
Namazda, duada miraç var demiş.
Hafızın kalbinde Kur-an saklamış...

Çürütüp tohumu vermiş mahsülü,
Tüm canlılar onda bulmuş rızkını,
İman etmeyenler çeker kahrını,
Müminin gönlünde CENNET SAKLAMISIZ.

'Her dinin bir ahlakı vardır.İslamın ahlakıda hayadır.'
Hadis

12.11.1990

Seyfet Bozçalı

Mevlanın Lutfunu Sakın Unutma

Ne idin ne oldun birazcık düşün,
Mevlanın lutfunu sakın unutma.
Bid bir nimet ile dolu yaşamın,
Mevlanın lutfunu sakın unutma...

Gören gözlerin var işiten kulak,
Tad alan dilinin yapısına bak.
Koku alan burnun dokusuna bak,
Mevlanın lutfunu sakın unutma...

Mükemmel bir vucut yerli yerinde,
Korunmuş et kemik,üstte derinle,
Atılır zehirler idrar,ter ile,
Mevlanın lutfunu sakın unutma...

Tüm engeli aklın ile aşarsın,
Zengin olup kral gibi yaşarsın,
Merhamet etmezse acze düşersin,
Mevlanın lutfunu sakın unutma...

Yapılanlar onun katına gider.
Canlı,cansız tüm mahlukat zikreder.
Zorda ki ümmete kim yardım eder?
Mevlanın lutfunu sakın unutma...

Seyfet der bu canda ölümdür anlık,
Rahmet ayı bize bu Ramazanlık.
Son nefeste fayda vermez pişmanlık.
Mevlanın lutfunu sakın unutma...
'Her kimde bu üç şey bulunmazsa,ehl-i cennettir.
1.Kibir,2.Haset,3.Hıyanet.'
Hadis

Seyfet Bozçalı

Müjde

Dağıtın bu müjdemi,dağıtın siz herkese,
Mahrum olurmu acap,Allah diyen bir kimse.

Biz islami yaşasak,acılar son bulacak,
Bütün ülke bir anda,zilletten kurtulacak...

Seyfet Bozçalı

Nefis

Nefisin isteğine ulaşılması çok zor,
Kölelik hayatını nefse uyanlara sor.
İstekleri hiç bitmez hep yenisini ister,
Dünyayı alsa doymaz o insanda ki nefis.

Vahşi bir at gibidir,gem vurmazsan duramaz,
İsteddiği olmazsa,muradına eremez.
Ağaç kurdu gibidir,kemirmeden duramaz,
Çevreye huzur vermez o insandaki nefis...

İnsanlık düşmanıdır,insanlığı yok eder,
Atom bombası gibi hedefi tahrip eder.
Yuvaları dağıtır,egosun ihya eder.
İnsanları ağlatır o insandaki nefis...

Alır ise altına ancak toprak doyurur,
Toprak kucaklayınca ayılır pişman olur.
Mal serveti terkeder,üç metre bezle kalır,
Rabbine hesap verir o insanda ki nefis...

Seyfet Bozçalı

Nerde?

Yaşamak rastlantı haline bugün,
Haramlar yeniyor,hergün,her öğün,
Ahlaksız olana bunlar toy düğün,
Allah'tan korkmanın utancı nerde?

İhale etmede hep gizli işler,
Bir çoğu haramı hayelde düşler,
Elbette tökezler böyle gidişler,
Gerçeği görenin gözleri nerde?

Aldığı malları yüzde yüz satan,
Fahiş karla servete,servet katan,
Çok kısa zamanda yükünü tutan,
Büyük şirketlerin doğrusu nerde?

Enflosyonun hızı artmış büyümüş,
Fakir,fakir kalmış zengin yürümüş,
Kazma kürek ile ömrü çürümüş,
Yokulu soyanın vicdanı nerde?

Seyfet der boş lafla gemi yürümez,
Hırsızın,hainin nesli türemez,
Doğrunun dürüstün işi çürümez,
Yazdığım şiirin ibreti nerde?

24.10.1985

Seyfet Bozçalı

Neyleyim

Boşa geçmiş ise bunca yıllarım,
Faydası olmayan varı neyleyim,
Ateş olmuş ise geçen yollarım,
Yüce dağ başında karı neyleyim...

Faydası yok ise can toprağıma,
Boşa akıp giden seli neyleyim.
Şakıyıp durmazsa gönül bağımda,
Bülbülsüz rengarenk gülü neyleyim...

Dost odur ki kara günde dost olsun,
İnsan o ki sevgisiyle yol olsun,
Eş o dur ki dar günümde yar olsun,
Geniş günde düşman bile yar olur...

Sevgi o dur bu gönlüme taht kursun,
İbadetsiz geçen günü neyleyim.
İki metre kare bir mekan için,
Bunca saltanatı malı neyleyim...

Seyfet der dünyalık,dünyanın malı,
İyi bilinmeli karı zararı,
En güzel karımız Hakkın kararı
O karardan özgesini neyleyim...
'Şan,şerf ve üstünlük mal ile değil;
İlim ve ırfan ile ölçülür.'
Hadis-i şerif

12.5.1993

Seyfet Bozçalı

Nuru Kur'anın

Allah'ın Kelamın okumaya bak,
Hakkın ateşiyile sineleri yak,
Ayet anlmasını öğrenmeye bak,
Yardımcın olacak nuru Kur'anın...

Bismillahla başla daim işine,
Düşme sapık zihniyetin peşine,
Ecel gelir ise bakmaz yaşına,
Gençliğinde bulsun nuru Kur'anın...

Gece-gündüz deme hep kur'an oku,
Kalbine islam'ın nurunu doku,
Bir çok Peygamberin kısasın oku,
Kalbinde pas koymaz nuru Kur'anın...

İsterim inanan her kes okusun,
Okuyanlar alır Cennet kokusun,
Kalpleri ihlasla,zikirle dolsun,
Kalpleri cilalar nuru Kur'anın...

Allah'ın ilahi emirlerini,
Öğretir cihanın tüm sırlarını,
Dünya ve ahiret konularını,
Açıklar aleme nuru Kur'anın...

Seyfet der ömrümce rehberim olsa,
Kalbime Allah'ın rahmetin salsa,
Kabirde yoldaşım,ışığım olsa,
Beşikten mezara nuru kuranın...

Seyfet Bozçalı

O Gül İsmi

Gül üstüne yazdım,O gül ismini,
Yaprakları solmuş gül cana geldi.
Dil üstüne yazdım,tatlı ismini,
Konuşmayan suskun,dil dile geldi.

Bulutlara yazdım,güzel ismini,
Bulut yağmur oldu toprağa yağdı.
Gözlerime yazdım o pak ismimi,
Bakar kör gözlerim,gören göz oldu...

Hayelime çizdim O mağ yüzünü,
Rüyalarım cennet bahçesi oldu.
En sonunda adın kalbime kazdım
O gün bu gün kalbim huzura vardı...

Seyfet Bozçalı

Olmasa

Gül güzeldir, dikenleri olmasa
Dil güzeldir, acı sözler salmasa
Yol güzeldir, sarp yamaca çıkmasa,
Kalp güzeldir, riyakarca atmasa...

Göz güzeldir, yasaklara bakmasa,
El güzeldir gördüğünü çalmasa,
Sel güzeldir, yatağından taşmasa,
Kul güzeldir, hak yolundan sapmasa...

Fen güzeldir katliama gitmese,
Tn güzeldir çıkan teri kokmasa,
Yel güzeldir fırtınalar kopmasa,
Ser güzeldir, ilimleri toplasa...

Yurt güzeldir, kardeşane yaşansa,
Fert güzeldir mutluluğu yayarsa,
İnsan olan birbirini anlarsa,
Yaşam güzel, doyasıya yaşansa....

Seyfet Bozçalı

Olmayınca

Yıkık bahçelerde bülbül ötermi?
Onu dillendiren gül olmayınca.
Dermansız yaralar şifa buurmu?
Hakkı hakim kılan kul olmayınca...

İmansız sinede merhamet olmaz.
Yaratanı bilen kula kul olmaz.
Hak yolunda giden asla yorulmaz,
O'na köstek olan şer olmayınca...

İnsan olan hiç kötülük yapar mı?
Mevla'yı zikreden kalp pas tutar mı?
Çekirdekten koca ağaç biter mi?
İlahi tecelli var olmayınca...

Sabah doğan güneş akşam batıyor.
Arı bin bir çiçekten bal yapıyor.
Baykuş neden viranede ötüyor?
Anlamı kalmazdı sır olmayınca...

Seyfet der ömrümüz dünyada anlık,
Son nefeste fayda vermez pişmanlık,
Binek tabut olur, evse mezarlık,
Kurtuluş zor, amelin olmayınca...

'Vakit geçmeden namaza, ölüm gelmeden tövbeye acele edin.'
Hadis-i şerif

25.2.1992

Seyfet Bozçalı

Onlara Kaldı mı Bizede Kalsın

Dünya malı için herkes yarışta,
Toprak için birçok ülke savaşta,
Deden,atan şehit düştü genç yaşta,
Onlara kaldımı bizede kalsın...

Çok devlet kuruldu,çoğu yok oldu,
Zülüm eden fravunlar çok oldu,
O büyük servetle karun yok oldu,
Onlara kaldımı bizede kalsın...

Şatafatlı hayat söndü yok oldu,
Şaddal'a bir sinek musallat oldu,
Kafaya furulan tokmakla öldü,
Onlara kaldımı bizede kalsın...

Nice Padişahlar,krallar göçtü,
Kimi sevgi saçtı,kimi kan içti,
Allah'ın sevgili kulları göçtü,
Onlara kaldı mı bizede kalsın...

İki Cihan O'nun için var oldu,
Cehalet dönemi Onla son buldu,
Bize rehberimiz Kur-an'ı verdi,
Resül'e kaldı mı bizede kalsın...

Bin yıl yaşamıştı Hazreti Adem,
Nerede adalet sağlayan deden,
Ebubekir,Ömer,Ali ve Osman,
Onlara kaldı mı bizede kalsın...

Seyfet Bozçalı

Öğrencinin Yakarışı

Mesleğine özenirdim küçükken,
Adını öğrendim kalem tutmazken,
İlk beni sen diktin, taze fideyken,
Büyüt meyvesini gör öğretmenim...

Eğitmek öğretmek senin görevin,
İyi bak ki açıversin güllerim,
Işık saçki aydınlansın yollarım,
Karanlıkta koymayın öğretmenim...

Değerini bilde koru mesleğin,
Daım senin kıymetini bileyim,
Cahil kalsam dünya malı neyleyim,
Eğiterek yön verin öğretmenim...

Bilgi damarımda kan öğretmenim,
Sen öğretmezsen kime giderim,
Boş kafayla bu alemde nederim,
Cehalet içinden al öğretmenim...

Doğru yolda yürü izin süreyim,
Şefkati,sevgiyi sizde bulayım,
Anne, baba gibi yakın göreyim,
Kucakla bağrına sar öğretmenim...

Seyfet Bozçalı

Öğretmen

Mesleğini sever zevkle çalışır,
Karanlığa ışık olur öğretmen.
Cehalete karşı mertçe savaşır,
Ufuklarda ilim ara öğretmen.

Başarılı olmak bütün dileği,
Şevkat ile çarpar her an yüreği,
Hebaya gitmişse bunca emeği,
Hüsrana boğulur yanar öğretmen.

Çönlünde bir değil bin soru taşır,
Öğrencinin dertlerini paylaşır.
Başarı arttıkça menzil yaklaşır,
Geleceğe ışık olur öğretmen.

Öğrenciyi bilgisiyle eğitir,
Yanlış zihniyeti siler dağıtır.
Kelime, kelime ve satır,
Satır ilim irfan bilgi verir öğretmen

Olur öğrenciye anne ve baba.
Fedakarlıkları sığmaz hesaba,
Demez köy nahiye ilçe kasaba,
Kutsal görevine gider öğretmen.

Kendini adanmış varını saymaz,
Bilgi pınarıdır akmaya doymaz,
Çalıştıkça şevki artar yorulmaz,
Geleceğe ışık tutar öğretmen.

Öğrencilerini herdaim arar,
Hatırdan çıkarmaz her zaman sorar,
Üzüntülü görse ciğeri yanar,
Dertlerine çözüm arar öğrenen.

Geçmişini bilir izler yolunu,
Vatan için verir kafa kolunu,
Diker ağacını alır barını,
İnsanlığa hizmet sunar öğretmen.

Seni tanıyanlar çok iyi bilir,
Yunus Emre gibi hep arar durur,
Kıymetin bilenler her yerde bulur,
Kırk yıl bile kölen olur öğretmen.

Derdini unuttur derse girince,
Talebesi başarılı olunca,
İleride bir mevkide görünce
Eseriyle gurur duyar öğrenen.

24 Kasımdır öğretmenler günü,
Bütün Türk Milleti kutluyor bunu,

Değerini bilen bilmezmi seni
Anmalıyız bu günleri ğretmen.

Öğretmen Seyfet der size Şiirim,
Yahya Kemal Beyatlı'da görevim,
Maddiyatla ölçülemez değeri,
İlim alır ilim satar ğretmen.

Seyfet Bozçalı

Para Sesi,Kadın sesi,Su sesi

Tüm tarih boyunca etkili olmuş,
Para sesi,kadın sesi,su sesi.
Ülkeler arası hep sorun olmuş,
Para sesi,kadın sesi,su sesi...

Birisi ülkenin ekonomisi,
Diğeri toplumun aşkı,sevgisi.
Öteki milletin yaşam öyküsü,
Para sesi,kadın sesi,su sesi...

Kadın uğrunadır tüm cinayetler,
Bunca kurulan,yok olan yuvalar.
Yazılan şiirler,aşklar,sevgiler,
Para sesi,kadın sesi,su sesi...

Su içi başlamış sınır savaşı,
Onunla var olur ekmeği,aşı.
Onunla eş değer yaşam savaşı,
Para sesi,kadın sesi, su sesi...

Öğretmen Seyfet der bu üç seste hoş.
Hayırlı olursa hayat daha hoş.
Bize derler hayat boyu durma hoş,
Para sesi,kadın sesi,su sesi...

'Üç ses vardığı ki; Allah onları çok sever.
Zikredenin sesi.Kur-an okuyanın sesi,
Seher vakti istiğfar edenin sesi.'
Hadis-i şerif

Seyfet Bozçalı

Sahip Ol

Mazlumun,yetimin hakkını yeme,
Çalıp topladığın acaba kime?
Doğruluk yolunda söz ver kendine,
Kontrollü yaşa ele sahip ol...

Yaşamın yalanla, dolanla sürme,
Gururlu yaşayıp eli hor görme,
Konuşmanla çevrene azap vereme,
Çok dikkatli konuş dile ship ol...

Gayri meşru yollarda koşup durma,
Daldan,dala konop yuvanı yıkma,
Nefsinin peşinde koşup yorulma,
Şeytana uymayıp bee sahip ol...

Ele,bele,dile sahipse kişi,
Her zaman başarır bütün zor işi,
Hayatınla yaşa sevgi,barışı,
Gidilecek aydın yla sahip ol...

Kıssadan hisse al kendini topla,
Geçmişte ne yaptın,kalbini yokla,
Yaşamın riyadan kibirden kolla,
Dikkatli ol iyi huya sahip ol...

Seyfet Bozçalı

Sen Güzelsin Bayrağım

Baharda gül,gülde bülbül güzeldir.
Toprakta çim,çimde çimen güzeldir.
Vadide sis,dağda orman güzeldir.
Tüm bunlardan sen güzelsin bayrağım...

Kalpte sevgi,sevgide kalp güzeldir.
Tende iman,imanda can güzeldir.
İbadetle geçen zaman güzeldir.
Tüm bunlardan sen güzelsin bayrağım...

Derede su,suda canlı güzeldir.
Şehitte kan,kanda şehit güzeldir.
Vatan için vereiel can güzeldir.
Tüm bunlardan sen güzelsin bayrağım.

Bedende baş,başta akıl güzeldir.
Bilgide yol,yolda bilgi güzeldir.
Ömürde can canda canlı güzeldir.
Tüm bunlardan sen güzelsin BAYRAĞIM...

Seyfet Bozçalı

Sevgi

Sevgi bir gül gibidir,bakım ister her zaman.
Hangi gönüle girerse,ümit saçar o zaman...

Sevgi bir su gibidir,hayat verir her yana,
Sevgi bir kişiye değil,gerek bütün Cihana...

Sevgi bir güneş gibidir,ısıtır sarar insanı.
Hayat verir yeryüzüne,hazırlar imkanları...

Sevgi bir ay gibidir,doğunca güler yüzlü,
Aydınlatır gönülleri,kalpleri koymaz pürüzlü...

Sevgi ümit kaynağıdır,kazandırır her şeyi.
Sevgisiz yaşamaktansa,yaşamamak daha iyi...

Seyfet Bozçalı

Sevgi Kadar

Sevgi kadar güzel Şey var mı?
Sizlere soruyorum çocuklar.
Sevgiği, Şefkati güzelliği,
Yaşınız küçük ama bilirsiniz siz...

Sevgi kadar güzel Şey var mı?
Size soruyorum dostlar,
Tecrübeler ve yaşantınızdan,
Sevgiyi insanlığı anlarsınız siz...

Sevgi kadar güzel Şey var mı?
size soruyorum kitaplarım.
Her sayfanızda ayrı bilgiler,
İğiliği,doğruluğu anlatırsınız siz...

Sevgi kadar güzel Şey var mı?
Size soruyorum tüm insanlar.
Din,dil,ırk ayrımı yapmadan,
Sevgi ile yaşarsınız siz...

Seyfet Bozçalı

Sevgi Olursa

Sevgi dediğimiz görülmez güçtür,
Eğer birde karşılıklı olursa,
Sevgisiz yaşanan yaşantı hiçtir,
Sevilmeden seven sevgi olursa...

Sevgi bir çiçektir, bilgiyle açan,
Bir ışık gibidir etrafa saçan,
Özgür bir kuş gibi göklere uçan,
Aydınlatan gerçek sevgi olursa...

Sonsuza uzanan bir el gibidir,
Yatağından taşan bir sel gibidir,
Tenleri okşayan bir yel gibidir,
Sarıp, okşar gerçek sevgi olursa...

Bülbül öter gül üstünde sevgiyle,
İnsan yaşar, ten içinde sevgiyle,
Çiçek açar, kuşlar uçar sevgiyle,
Bakıp okşar gerçek sevgi olursa...

Gerçek sevgi mutlu eder insanı,
Yaklaştırır o insana insanı,
Hiç arayıp sormaz dini, lisanı,
Karşılıklı seven sevgi olursa...

Seyfet Bozçalı

Sırp Zülmüne Dur Demenin Vaktidir

Gün geçmiyor kan dökmesin canavar,
Sırp zulmüne dur demenin vaktidir.
Vanpir gibi kan içerek yaşarlar,
Midelere ot tıkmanın vaktidir...

Bu soysuzlar,bir soykırım peşinde,
Kan,gözyaşı Bosnalı'mın aşında,
Büyük Sırbistan caniler düşünde,
Bu düşleri tez yıkmanın vaktidir...

Kadın,çocuk demez ezip geçerler,
İddiaya girip,kesipbiçerler,
İçki içip bunca ırza geçerler,
Bu utanca dur demenin vaktidir...

İnsan haklarını savunan nerde?
Barış gücü nerde? İcraat nerde?
Haklı işkencede,haksız her yerde,
Bu vahşete son ermenin vaktidir...

Öğretmen Seyfet der soyumuz birdir,
Kitabımız aynı,dinimiz birdir,
Allah ve Resulü hep bizimledir,
Sığınarak kul olmanın vaktidir...

Seyfet Bozçalı

Sigara

Bir özentî ile başladım sana,
Ömrüme musallat oldun sigara,
Aldın akciğerden oksijenimi,
Siyah zehirini saldın sigara...

Çok küçük yaşlarda sana alıştım,
Para bulmak için azmı çalıştım.
Ekmek param ile sana kavuştum,
Köle yaptın beni sana sigara...

Paramı yakıpta uçtun havaya,
Nifak soktun o sıcacık yuvaya,
Asi ettin beni ana,babaya,
Hayatımı alt üst ettin sigara...

Alıştım içmeden duramıyorum,
O kara sevdana doyamıyorum,
Senden özgesini aramıyorum,
Aşık ettin beni sana sigara...

Ben vazgeçtim bırakmadın peşimi,
Bir ara bıraktım döktün dişimi,
Zehir ettin ekmeğimi aşımı,
İrademi alt üst ettin sigara...

İnsanı düşmana muhtaç edersin,
Girdiğin mekanı duman edersin,
Zehirini saçıp,çekip gidersin,
Çok yuvalar viran ettin sigara...

Tıkadın damarım gitti bacağım,
Bu sakat halimle ne yapacağım,
Nefes almaz oldu akciğerlerim,
Dünyamı kararttın,yıktın sigara...

Öğretmen Seyfet der sana kanmadım,
O karanlık oyununa gelmedim,
Nefret ettim yakınımaya koymadım,
Hayatımda sana yer yok sigara...
'Pişman Olmak tövbedir.'

Seyfet Bozçalı

Şanlı Bayrağım

SensinTürkiye'min şerefi şanı,
Ey şanlı bayrağım can sana kurban.
Bu yüce vatanın güzel nişanı,
Damarımda akan,kan sana kurban...

Allah bu milleti sensiz etmesin,
Sensiz olan hiç bir ocak tütmesin,
Gönlümüzden sevgin eksik olmasın,
Tüm varım servetim, ben sana kurban...

Tarihin,geçmişin destanla dolu,
Hor bakan melunun kırılsın kolu.
Gölgene dar gelir bu anadolu,
Çoşup akan,nehir göl sana kurban...

Edirne'den Van'a Kars'tan İzmir'e,
Sevdanla kısalır yol birden bire.
Boğazlardan geçip tüm haşmetinle,
Dünyaya yaydığın şan sana kurban...

Şehidim kalbimde,renginde kanım,
Yoluna fedadır,canım cananım,
Ölürsem örtsünler,senle her yanım,
Seyfet der benliğim,ben sana kurban...

Seyfet Bozçalı

Tok İnsan Acın Halinden Ne Anlar

Giyim kuşamına bakıp aldanma,
İnsanın halinden insan ne anlar,
Yaşamı boyunca bencil davranan,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Hiç çile çekmeyen çileyi bilmez,
Gününü gün eder kimseyi görmez,
Eğlenceden bardan asla yorulmaz,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Servetlere konar, emeksiz yaşar,
Gayri meşru yoldan evlenir boşar,
İnsanlıktan irak kulvarda koşan,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Fakirliğin 'F' harfini görmemiş,
askari ücretle ev geçindirmemiş,
Ucuz ekmek için kuyruk görmemiş,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Hayat felsefesi yalan ve dolan,
Geçmiş tüm yaşamı hiyleli pılan,
Kul hakkının ne olduğunu bilmeyen,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Ayrık otu gibi biter her yerde,
Çare olmak istemez hiç bir derde,
Ahtapot gibidir akli miydede,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Yokluğun pençesine düşmemiş,
Yetimi, öksüzü hiç sevindirmemiş,
Hayır işlememiş, hayır görmemiş,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Artık yaka sarmaz olmuş enseyi,
Haramlardan yana açar keseyi,
Çuval gibi sarkmış önde göbeyi,
Tok insan açın halinden ne anlar...

İnsan anlasaydı insan halini,
Reva görürmüydü bunca zulümü,
Yaparmıydı düşünseydi ölümü,
Tok insan açın halinden ne anlar...

Helalı, haramı ayırt etmeyen,
Şeytanı nefesine düşman olmayan,
Şeyfet derki insanları sevmeyen,
Tok insan acın halinden ne anlar

Seyfet Bozçalı

Tsunami (26.12.2004)

Tsunami afeti yaktı yuttu yok etti,
Bir çok ahlaksızlığın izlerini yok etti,
Kendini eğlenceye şatafata atanlar,
Bir gün de dalgaları, depremlerle giderler...

Nerde kaldı dünyanın en güzel sahilleri,
Şimdi mezarlık oldu o turistik yerleri,
Şeni yoktan var eden yaratıcıyı anmassın?
Kanaatkar olmassan hiç bir şeye doymassın...

İlahi kuvvet ile her şey yerli yerinde,
Sevmeli mevlasını dualar dudağında,
Kaderinde ne varsa o olur etme merak,
Topraktan yaratıldık sonumuz kara toprak...

(27.12.2004)

Seyfettin Bozçalı

Türk Askerine

Atasından miras kutsal vatani,
Yurdunu koruyan Türk askeridir,
Hayinler giremez aziz toprağa,
Bir sel gibidir taşan Türk askeridir...

Geçmişinden almış gücün özünü,
Tarihinden almış akan hızını,
Düşmandan ayırmaz her an gözünü,
Radar gibi gören türk askeridir...

Tek bir yürek olur, kaderde yasta,
Saldırı duyarsa doğrulur hasta,
İzmir, Erzurum'da, Kars'ta, Sivas'ta
Sınırlarda çoşar Türk askeri...

Bilen gafil girmez onun yurduna,
Girmek isteyende düşer ağına,
Canın verir bir tek taşına,
Aslan gibi olan Türk askeridir...

Mehmetçik pusuda her an her yerde,
Dalgaları bayrak burçta, gönderde,
Ülkesi uğruna, toprak uğruna,
Şehit düşen, ölen Türk askeridir.

Düşmanını hep bırakmış gölgede,
Adını andırır pek çok ülkede,
Yurdun dört yanında Çanakkale'de,
Destanları yazan Türk askeridir...

Kulak verin Bozçalı'nın sözüne,
Dört elle sarılın Hakkın özüne,
Vatanına göz koyanın gözüne,
Bir ok gibi batan Türk askeridir...

Seyfet Bozçalı

Utansın

Yıllardır çalkanır,durur Vatanım,
Bizi bize düşman eden utansın.
Nifak tohumları sarmış dört yanı,
Olanlara göz yumanlar utansın...

Yalanla dolanla devlet soyanlar,
Çıkarları için cana kıyanlar,
Geçmişini karalayıp duranlar,
Atalara uzanan dil utansın...

Sahtekarlık ile çarklar çeviren,
Halkı dolandırmasıyla övünen,
Başka ülkelerde sefalar süren,
Kanı bozuk düzenbazlar utansın...

Yüzüne tükürsen yağmur sananlar,
Mazlumu,yetimi itip duranlar,
Gayri meşru yoldan zengin olanlar,
Çalıp,çırpan hırsız eller utansın...

Açık,çıplaklara çağdaş diyenler,
Şeytanca yaşayıp,nefse uyanlar,
Kapanmaya gericilik diyenler,
Baş örtüye uzanan el utansın...

Yalan dolan ile mevki bulanlar,
Partiler arası,gezip duranlar,
Menfeati için yan kıvıranlar,
Vatandaşa kazık atan utansın...

Yeter Seyfet Hoca bunlara değmez,
Hakkı,adeleti bunlar hiç bilmez,
Yüzüne tükürsen bana mı demez,
Kat kat nasırlanmış yüzler utansın...

'İman çıplaktır.Örtüsü takva,Meyvesi ilim,süsü hayadır.'
Hadis-i Şerif

25.4.1995

Seyfet Bozçalı

yalan Söyleme Yavrum.

Đaha küçücüksün saf ve temizsin.
Öğrenmeği öğrenecek yaştasın.
Kindarlık ne,kötülük ne bilmezsin,
Sakin ola yalan söyleme yavrum...

Yalandır bir gülün dikenı gibi,
insan bedeninde bir tümör gibi,
Çimen ortasında bataklık gibi,
Sakin ola yalan söyleme yavrum...

Yalan döner söyleyenine batar,
Çıkınca zehirli gaz gibi tüter.
İnsanı çıkılmaz girdaba iter,
Sakin ola yalan söyleme yavrum...

Yalan fitne saçır ocaklar yıkar,
Ağızdan çıkınca çok kötü kokar.
İnsanlar arası nefretler artar.
Sakin ola yalan söyleme yavrum...

Seyfet Bozçalı

Yarap

Şefkatsiz bir yüreğe hep zalimlik eklenir.
Şevgisiz bir yürekten sevilme mi beklenir?
Fedakarsız gönülde hep bencillik saklanır.
Her üçünden de uzak kul eyle bizi Yarap...

Seyfet Bozçalı

Yarınlar İçin

Ham maddem ğrenci sermayem bilgi,
Bilginin kaynağı saygı ve sevgi,
Bu kutsal mesleğe duyulsun saygı,
Açacak güllerim yarınlar için...

Bayrağın renginde kanımız bizim,
Her karış toprakta,canımız bizim,
Bu Vatan,bu ülke yurt hepimizin,
Gel kardeş olalım yarınlar için...

Kapalı okullar içimde sızım,
Şokakta perişan oğulum,kızım,
Ücra köyde bizim şehirde bizim,
Sahip çıkmalıyız yarınlar için...

Ermeniye uyup gelme oyuna,
Kurşun sıkma şehirlime,köylüme,
Göz yaşı döktürme kendi soyuna,
Gel birlik olalım yarınlar için....

Öğretmen Seyfet'im size şiirim,
İnsanları sevmek gayem emelim,
Yeni nesil yetiştirmek görevim,
İlim,ırfanımız yarınlar için...

Seyfet Bozçalı

Yazıktır

Gelin boşa geçirmeyin ömürü,
Zamana yazıktır cana yazıktır.
Kutsal Vatan için birlik olalım,
Devlet'e yazıktır mala yazıktır.

Üç beş kanı bozuk hayel peşinde,
Ülkesini parçalama düşünde.
Kandırılmış henüz çok genç yaşında,
Oğula yazıktır, kıza yazıktır...

Toprak için Vatan için can veren,
Bayrak için, bayraklara kan veren.
Şehit düşüp topraklara can veren,
Şehide yazıktır kana yazıktır...

Düşüncede ön yargılı olmayın,
Komşu devletleri dosttur sanmayın,
Bizler içten sizler dıştan vurmayın,
Vatana yazıktır yurda yazıktır...

İndirmeyin bayrağımı semadan,
Ezanlar okunsun minarelerden,
Medet ummayalım Avrupalıdan,
İmana yazıktır dine yazıktır...

Zalimlerin oyununa gelmeyin,
Şenlik benlik kavgasına dalmayın,
İnsanları bir çok kampa bölmeyin,
Genliğe yazıktır, cana yazıktır...

Seyfet der rabbinin ipine sarıl,
Onunla meşgul ol, ihlasla yorul,
Aziz vatan için tek bir yumruk ol,
Atana yazıktır yurda yazıktır...

'Küçüklerimize acımayan ve büyüklerimize saygılı
olmayan bizden deyildir.'

Hadis

1512.1989

Seyfet Bozçalı

Zorlu Olur

Sakın dağlar kadar yüceyim deme,
Çoğu zaman başları karlı olur.
Aman bir mazlumun kalbini kırma,
Hesabını vermek çok zorlu olur...

Aman dikkatli ol nefse aldanma,
Şatafatlı dünya haline kanma,
Servetine,kudretine güvenme,
Hesabını vermek azaplı olur...

Yalanla dolanla işini kurma,
Halkın ekmeğinin patronu olma,
Mazlumu,yoksulu kaz gibi yolma,
Hesabını vermek şiddetli olur...

Gününü geçirme faydasız şeyle,
Geçen her zamanın ziyandır böyle,
Dilin döndüğünce hep hakkı söyle,
Hesabını vermek pek karlı olur...

Alimin Arifin yolunda yürü,
Hakka kulluğunda kalma ha geri,
Doğru konuş,daim doğruya yürü,
Hesabını vermek güvenli olur...

Seyfet der birazcık öğüdüm dinle,
Boş yere konuşup,boşuna gülme,
Harama helaldir,deyip te yeme,
Bedenin hesabı şiddetli olur...

Seyfet Bozçalı